

Laelia furfuracea Lindl. 1839

Synoniem

Cattleya furfuracea Beer

Vindplaats

Deze soort werd voor het eerst gevonden in 1838 in de Mexicaanse provincie Oaxaca op vrij grote hoogte, n.l. tussen de 1500 en 2200 meter boven de zeespiegel. Ze groeien daar voornamelijk op eikenbomen, die gedurende de winter hun bladeren laten vallen. Het verspreidingsgebied is niet zo heel erg groot.

Beschrijving

Bulben 4 x 2 ½ cm, kettingachtig, op ca. 2 cm afstand met elkaar verbonden, spits eivormig, in doorsnede rond. In jonge toestand volledig door bruin-achtige verdroogde bladeren omgeven.

Eenbladig, smal-elliptisch, afgerond, 8 x 2 ½ cm, stevig leerachtig.

Bloeiwijze een bloemig, (zelden met 2 bloemen) op een tot 20 cm lange steel. Vruchtbeginsel tot 5 cm lang, naar boven zwart aangelopen en schilferig. Bloem volledig openend, sterk geurend, 8 cm in diameter. Sepalen langwerpig ei-

vormig toegespitst, de beide zijdelingse iets asymmetrisch. Petalen toegespitst ei-vormig, 4 x 3 cm op de mediane zijde met een kleine inkeping in het midden, de rand is zwak gegolfd. Lip 3-lobbig, in totaal 4 cm lang; zijlobben 2 x 1 ½ cm e om het zuiltje gevouwen. Middenlob 2 cm lang en 1 ½ cm breed, afgerond-rhombisch, naar voren gebogen en aan de punt weer terugbuigend. Vanaf de basis van de lip tot de insnijding 2 parallelle ribbels van ca 2 mm hoog. Zuiltje goed ontwikkelt, licht gebogen ca 2 ½ cm lang.

Sepalen en petalen lavendel kleurig, zijlobben van de lip bleker met een intensiever gekleurde rand.

Foto: L. Bockemühl

Variabiliteit

Verwisseling mogelijkheden

Meest nabije verwant is *L. autumnalis* (incl. *L. gouldiana*). Deze hebben echter 2-bladerige bulben, zijn groter met krachtiger violette bloemen. Bovendien zijn deze soorten meerbloemig en hebben volledig kale vruchtbeginsels.

Cultuur

L. furfuracea behoort tot de groep van de Mexicaanse *Lealia*'s die door hun voorkomen op grote hoogte koele, maar zeer lichte omstandigheden in de winter nodig hebben. Op de natuurlijke standplaats ontvangt de plant voortdurend vocht van de overtrekkende nevel flarden. Daarom wordt de plant doorgaans op kurk, takken met grove bast of wijnstokken opgebonden. Cultuur in kleipotten met goed waterdoorlatende eigenschappen (varen wortel, styropor) is goed mogelijk. In het voorjaar, maar soms pas in de voorzomer verschijnen de eerste nieuwe wortels en daarna de nieuwe scheut. Nachtelijke temperaturen rond de 15°C met duidelijk hogere temperaturen overdag zijn gewenst. Volle zon onder glas dient vermeden te worden. De plant heeft graag veel

frisse lucht en kan rijkelijk begoten worden, waarbij de plant snel moet kunnen drogen. Kweek in de tuin is aan te bevelen, waarbij de plant slechts in goed droge toestand lage nachttemperaturen (tot 6°C) kan hebben. Voor de bloeminductie is volledig zonlicht noodzakelijk, het beste in de buitenlucht of op een goed beluchte plek binnenshuis.

De bloeiwijze verschijnt vanaf augustus (tot einde oktober) en is zeer gevoelig voor vocht en moet eigenlijk droog gehouden worden. Sterke temperatuurverschillen tussen dag en nacht zijn zeer gunstig, vooral in de kweek buiten. Als de nachttemperaturen onder de 6°C komen moet de plant naar binnen en moet door zonnig, droog en koel gehouden worden, zonder dat de bulben al te zeer verschrompelen.

Vensterbank cultuur is mogelijk.

Bloeitijd

Oktober / november. Houdbaarheid ca. 4 weken.

Wetenswaardigheden

Graag Karwinsky ontdekte de soort rond 1832 in de omgeving van de stad Oaxaca op een hoogte van ca. 2600 m. Kort hierop werd de soort door verschillende verzamelaars in de staat Oaxaca gevonden. In november 1838 bloeide de eerste plant bij Barker in Birmingham en werd door Lindley als nieuwe soort erkent en beschreven in 1839. Vrijwel gelijktijdig werd de soort door de Horticultural Society onder verscheidene leden verdeeld.

De soortnaam *furfuracea* slaat op het met schilfertjes bezette vruchtbeginsel.

Hybriden

Slechts 2 natuurlijke hybriden zijn bekend:

L. furfuracea x *L. albida* = *L. x leucoptera* (Rolfe, 1890)

L. furfuracea x *L. grandiflora* = *L. x venusta* (Rolfe 1895)

Bron:

Orchideenkartei D.O.G.

Seite 199-200

Die Orchidee **32**(1) 1981

Tekst: L. Bockemühl / K. Senghas

Vertaling: L. Haanstra

Foto's: L. Bockemühl

Tekening: L. Bockemühl